

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. 11. 2015 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Vladimíra Čermáka, přísedících MVDR. Miroslava Krušínského a Antonín Vlčka **t a k t o :**

Obžalovaný

J. V. ,

nar. XXX v XXX, OSVČ, trvale bytem XXX, adresa pro účely doručování XXX, okres XXX,

j e v i n e n ,

ž e

přesně nezjištěného dne v měsíci dubnu 2011 v odpoledních hodinách v XXX, okres XXX, ve společně obývaném bytě na ul. XXX, odvedl svou dceru K. P., roč. XXX, do ložnice, kde měl na počítači puštěný pornografický film, dceru si posadil na klín s tím, že v Rusku je normální sex mezi členy rodiny, a když chtěla poškozená vstát, držel ji kolem pasu a snažil se položit si ruku dcery na svůj klín se ztopořeným penisem, což poškozená odmítla a odešla z ložnice do kuchyně, kam za ní obžalovaný po několika minutách přišel, uchopil ji za ruku a odvedl do ložnice, kde ji povalil na postel, nalehl na ni, snažil se ji líbat na tvář, čemuž se poškozená bránila uhýbáním hlavy, obžalovaný jí svlékl kalhoty a spodní prádlo a sobě spodní prádlo, otočil ji na břicho a zezadu na ní vykonal soulož a následně ji donutil, aby ho orálně uspokojila, kdy ji chytl za hlavu, kterou si dal mezi své nohy, do úst jí vsunul penis, kterým pohyboval až do své ejakulace, přičemž poškozená se aktivněji nebránila s ohledem na svou

tělesnou konstituci, kdy měří toliko 140 cm a vážila cca 50 kg, kdežto obžalovaný měří 180 cm a vážil cca 100 kg, když s ohledem na nečekanou situaci a z obav nebyla schopna reagovat na jednání obžalovaného, čehož tento využil,

t e d y

jednak

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a zneužil jeho bezbrannosti, a spáchal čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

jednak

vykonal soulož s příbuzným v pokolení prímém,

č í m ž s p á c h a l

jednak

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

jednak

přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pro který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 25.04.2014, č. j. 1T 58/2014-24 k **souhrnnému trestu** odnětí svobody v **trvání 3 (tři) roků**.

Tento trest je **n e p o d m í n ě n ý**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s dozorem**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **v trvání 2 (dvou) roků**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se v trestním příkaze Okresního soudu v Bruntále ze dne 25.04.2014, č. j. 1T 58/2014-24, který byl doručen 06.05.2014, **zrušuje** výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný J. V. je otcem K. P., nar. XXX. V roce XXX obžalovaný J. V. bydlel společně i s dcerou K. P. v bytě v XXX na ulici XXX. Přesně nezjištěného dne v měsíci dubnu 2011 ve večerních hodinách, poté co se obžalovaný J. V. se svojí dcerou K. P. vrátil

z Ostravy, odešel obžalovaný do ložnice a zde na počítači sledoval pornografický film, posléze přišel do kuchyně, kde se nacházela K. P., přičemž tuto odvedl za ruku do ložnice, posadil si ji na klín a sdělil jí, že v Rusku je normální sex mezi členy rodiny. Ve chvíli, kdy chtěla K. P. vstát, obžalovaný jí v tom zabránil tím, že ji přidržel kolem pasu a snažil se jí položit ruku na svůj ztopořený penis. K. P. se však vytrhla z držení obžalovaným a z ložnice odešla zpět do kuchyně. Následně obžalovaný opět přišel za svojí dcerou do kuchyně, uchopil ji za ruku a odvedl do ložnice. V ložnici obžalovaný K. P. povalil na postel, nalehl na ni a snažil se ji líbat na tvář. Tomuto se K. P. bránila tím, že uhýbala hlavou. Poté jí obžalovaný svlékl kalhoty a spodní prádlo, rovněž sobě svlékl spodní prádlo, dceru otočil na břicho a zezadu na ni vykonal soulož, poté si sám obžalovaný lehl na záda a donutil svoji dceru, aby ho uspokojila orálně, a to tak, že ji chytl za hlavu, kterou si dal mezi své nohy, do úst jí vsunul penis, kterým pohyboval až do své ejakulace. Již od počátku jednání obžalovaného se K. P. nebyla schopna bránit a to zejména s ohledem na skutečnost, že měří toliko 140 cm a vážila cca 50 kg, přičemž obžalovaný měří 180 cm a vážil cca 100 kg. Obžalovaný tak tedy využil své fyzické převahy a také toho, že K. P. s ohledem na nečekanost situace nebyla schopna nijak reagovat a tedy se bránit, navíc měla obavy, že v případě, že by se bránila, dojde v důsledku jednání obžalovaného k jejímu zranění. Obžalovaný si přitom byl vědom toho, že jeho dcera s pohlavním stykem nesouhlasí, což dává mimo jiné najevo tím, že nechtěla s ním jít do ložnice, tuto musel proto uchopit za ruku a do ložnice odvést, následně uhýbala hlavou, aby ji obžalovaný nemohl líbat, přičemž posléze se již poškozená nebyla schopna bránit. Obžalovaný si byl vědom své fyzické převahy a rovněž toho, že jeho dcera se dlouhodobě léčila s ohledem na psychické problémy a navštěvovala ambulance jak psychiatrů, tak psychologů. K dokonání pohlavního styku tedy došlo zejména proto, že poškozená nebyla schopna na situaci jakkoliv reagovat a nebyla tedy schopna ani se aktivně bránit.

Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědkyně K. P., J. V., P. G., z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace, z lékařské zprávy, z výpovědi znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, MUDr. Šárky Grussmannové, PhDr. Petra Vavříka, MUDr. Ivana Drábka, z nahrávky telefonického hovoru mezi obžalovaným a poškozenou a nakonec i částečně z výpovědi obžalovaného J. V..

Obžalovaný J. V. popřel, že by se dopustil výše uvedeného jednání. Ke své dceři uvedl, že tato pokud nedocílí toho, co chce, dostane záchvaty amoku se sklony k násilí. Obvinění ze strany poškozené je vymyšlené. Obžalovaný dále uvedl, že skutečně v roce 2011 bydleli společně, měl však již novou přítelkyni, což jeho dcera špatně nesla, navíc šlo o jedinou kamarádku jeho dcery, tedy poškozené. Připustil, že erotické filmy občas sledoval, avšak nikoli v přítomnosti dcery. I poté, co odešel ze společné domácnosti, manželku i dceru navštěvoval a normálně spolu komunikovali. Svojí dcerou byl vydírán, zejména pokud jde o placení hypotéky s tím, že pokud přestane tuto platit, tak dcera věc ohlásí na policii.

Obžalovaný je usvědčován zejména výpovědí svědkyně K. P., která situaci popsala tak, jak je uvedeno výše. K věci byla vyslechnuta opakovaně, a to i v rámci hlavního líčení, přičemž situaci vždy popsala stejně bez odchylek a i s odstupem času setrvala na svém tvrzení, zejména uvedla, že předmětného dne byla v bytě sama s otcem, tedy obžalovaným, který se zdržoval v ložnici, která sloužila současně za pracovnu. Zde měl také počítač. Z ložnice následně přišel pro svědkyni do kuchyně a požádal ji, aby šla za ním. V ložnici si svědkyni posadil na klín a pouštěl jí na internetu video s pornografickým obsahem, přičemž

mělo jít o soulož mezi příbuznými v ruské rodině. Při sledování filmu obžalovaný dával ruku svědkyně na své přirození, tato však uhnula a odešla zpátky do kuchyně. Obžalovaný pro svědkyni znovu do kuchyně přišel a odvedl ji za ruku do ložnice. Zde ji položil na postel a začal ji líbat, poté ji svlékl, otočil na břicho a zezadu na ni vykonal soulož. Následně si sám obžalovaný lehl na postel, přisunul hlavu svědkyně ke svému rozkroku, vložil ji penis do úst a posléze došlo k jeho ejakulaci. Svědkyně uvedla, že nebyla schopna jakkoliv reagovat na jednání obžalovaného, nebyla schopna se bránit, když doslova „ztuhla“, navíc měla strach, že pokud se bude bránit, dojde k jejímu poranění v důsledku jednání obžalovaného. Svědkyně rovněž uvedla, že poté, co došlo k ejakulaci obžalovaného do jejich úst, odešla do koupelny, zde si ústa vypláchla a následně šla kouřit na balkon. Z jednání byla otřesena, nikomu se však nespověděla. Svědkyně rovněž poukázala na svůj zdravotní stav s tím, že má problémy od svých dvanácti let, přičemž je stále v péči psychologa i psychiatra, čehož si byl obžalovaný vědom, když tento ji sám do ambulance doprovázel. Obžalovaný věděl, že jeho dcera v určitých chvílích není schopna adekvátně reagovat, zejména pokud jde o nečekané situace.

Jako motiv pozdního oznámení svědkyně uvedla skutečnost, že před Vánocemi v roce 2013 chtěla její matka obžalovanému koupit nějaké dárky, jelikož se matka kvůli obžalovanému trápila, svědkyně jí sdělila, co se stalo v roce 2011. Z počátku jí matka nevěřila, zeptala se však obžalovaného na to, zda skutečně k popsání jednání došlo v důsledku, čehož obžalovaný následně svědkyni telefonoval a v průběhu hovoru, který si svědkyně nahrávala, se částečně přiznal. Svědkyně rovněž sdělila to, že obžalovaný měl dítě s její přítelkyní, ji to zásadně neovlivnilo, naopak od té doby ji již obžalovaný neobtěžoval. Obžalovaného žádným způsobem nevydírала, poněvadž k tomu nebyl důvod, Sama svědkyně nechtěla, aby byla věc řešena policií, až následně byla policií kontaktována a policie věc začala šetřit, až poté obžalovaný přestat platit hypotéku a s matkou musí sami platit velké splátky. Svědkyně rovněž sdělila, že ačkoliv byla od uvedené události opakovaně na gynekologickém vyšetření, událost lékařce neoznámila. Svědkyně dodala, že o celé události se matce svěřila v prosinci 2013 v době, kdy probíhalo přestupkové řízení před komisí, kdy byl řešen přestupek její matky ve vztahu k přítelkyni obžalovaného paní G..

S ohledem na obsah výpovědi svědkyně K. P. bylo v rámci trestního řízení nezbytné zabývat se jednak jejím zdravotním stavem a bylo také nutno řešit otázku věrohodnosti její výpovědi. Již v přípravném řízení byli k věci přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie MUDr. Ivan Drábek a PhDr. Petr Vavřík. Znalci byli vyslechnuti v rámci hlavního líčení, přičemž znalec psycholog PhDr. Petr Vavřík byl vyslechnut opakovaně poté, co vypracoval doplněk ke znaleckému posudku, přičemž tento konstatoval, že svědkyně K. P. je schopna správně vnímat, pamatovat si a s odstupem času nezkriveně reprodukovat prožité události v míře obvyklé u jedince s mírně podprůměrnou, nikoliv však defektní úrovní intelektu a paměti. Jde o výrazně nevyváženou osobnost introvertního typu s anomální strukturou osobnostních rysů bez znaků chorobné desintegrace. V temperamentové bázi osobnosti jsou znaky nevyrovnanosti s prvky impulzivity, zvýšené excitability a nízké frustrační tolerance. Emoční složka je výrazně nevyrovnaná. Je dána připravenost přepjatosti a gramatičnosti v prožívání, jistá prudkost, vznětlivost, přepjatá senzitivita. Sebehodnocení je pozitivně nastaveno, je malý podíl sebekritických postojů. U svědkyně je zvýšená tendence k pozitivní stylizaci v sociálnímu. Je u ní malá ochota pochybovat o sobě a svém subjektivním obrazu. Obecně vžitě sociální normy a morální principy jsou integrovány při současných akcentech pragmatizmu, tvrdosti nesentimentality v postojích. Nejsou známky disociálních postojových kvalit, naopak jsou shledány známky silné

frustrovanosti, sociálních potřeb s navazujícím stažením a minimalizací sociálních kontaktů se sklonem k emoční soběstačnosti. V psychosexuální demenci osobnosti je patrná kombinace temperamentové disponovanosti k sexuální dychtivosti a silné tendence potlačovat sexuální popudy. Je silně vyjádřený úzkostný vztah k sexualitě, racionálně formulovaný odpor k ní paušalizující předpjatě kritický nevraživý vztah k mužům, jenž imponuje jako výraz neurotický zpracované traumatizující události se zažitým sexuální násilím. V hodnotovém systému svědkyně není znaku asociálního nastavení. Intelekt odpovídá pásmu mírného podprůměru s hodnotou IQ 87. Paměťová výkonnost je v přibližné relaci s naměřeným intelektovým výkonem. Intelektová úroveň umožňuje svědkyni logicky myslet a racionálně se orientovat v realitě, jen s lehce nepodstatně sníženou mírou flexibility a efektivity ve srovnání s průměrným jedincem. V současné době je vztah svědkyně k obžalovanému charakterizován jako stav úzkostně dráždivého odmítání kritičnosti a obav z kontaktu s ním. Aktuální obraz postojů svědkyně k obžalovanému vykazuje znaky autentické negativní modelity ve smyslu následku psychicky zraňující zkušenosti s výrazným dramatickým emočním odtažením a zavřením otcovy osoby neuroticky generalizovaným do obrazu úzkostně vyhýbavého a averzí syceného vztahu k sexualitě a mužům jako k potenciálním sexuálními partnerům obecně. Nebyla zjištěna mstivost. Naopak byla zjištěna zvýšená pravděpodobnost nezáměrného zkreslování v důsledku zvýšené infiltrace emočního faktoru do hodnocení a dále pak v důsledku zvýšené vědomě nereflektované tendence k pozitivní sebestylizaci v sociálu. Nebyly zjištěny znaky lhavosti jako vyhraněného povahového rysu, nebyla zjištěna lhavost patologická. Popis vlastního chování vykazuje znaky psychologické autenticity a zakotvení v kontextu u předpokládané situace znásilnění korespondující s obrazem traumatizujícího sexuálního násilí. Výpověď svědkyně vykazuje znaky skutečně prožitého, lze dovést, že popisovanou situaci prožila, nebyly zjištěny tendence poškodit obžalovaného.

Po doplnění znaleckého posudku v rámci hlavního líčení znalec PhDr. Petr Vavřík uvedl, že po provedeném doplnění zjištění může konstatovat, že pokud jde o osobnost svědkyně, toto potvrdilo stabilitu v základním zjištění a parametrů osobnosti, byly zjištěny lehčí znaky určitého zklidnění a menší dramatickosti projevů, jinak nebyly zjištěny žádné odchylky od původních závěrů. Pokud jde o tzv. Turnerův syndrom obecně nelze dovést přímé dopady do psychologických charakteristik osob a to i poškozené. Reakce poškozené tedy nelze spojovat s Turnerovým syndromem. Znalec rovněž uvedl, že lékařské zprávy, které měl k dispozici, nejsou v rozporu s jeho závěry, pouze pokud jde o jednu zprávu, týkající se paměti poškozené ve které se hovořilo o defektní paměti, sám však dospěl k závěru, že defekt paměti poškozené nebyl potvrzen. Znalec rovněž uvedl, že situace, do které se poškozená dostala, mohla u ní způsobit určitou blokádu spontaneit, když jde o mimořádnou nezvyklou zátěžovou situaci. Takto mohlo dojít k určitému úzkostnému bloku poškozené, což odpovídá její osobnosti. Pokud jde o pozdní oznámení situace, tato je v praxi běžná, což je vysvětlitelné určitou ambivalencí, zvýšenou úzkostí osobnosti a nejistotou z případného vývoje dalších věcí. Znalec dále konstatoval, že u poškozené nezjistil žádné závažné postojové změny nebo obsahové změny, pokud jde o líčení vlastních prožitků a předmětné události.

Znalec MUDr. Ivan Drábek uvedl, že svědkyně K. P. netrpí ani v době inkriminované události netrpěla žádnou kvalifikovanou duševní poruchou nebo chorobou. Byla u ní zjištěna přítomnost lehké neurotické poruchy s projevy úzkostně depresivními a lehkou depresivní anomálií typu vyhýbavé osobnosti. Tyto poruchy jsou jedním z příznaků jejího tělesného onemocnění tzv. Turnerovým syndromem. Poruchy způsobené tímto syndromem se mohou projevovat ve vztazích mezi lidmi, mohou mít vliv k obecné orientaci ve společnosti, v

pracovně-právních vztazích a podobně. Stav, ve kterém se nachází poškozená, je stabilizovaný, neprogreduje a nijak ji neomezuje v normálním životním stylu. Z psychiatrického pohledu nebylo zjištěno, že by projednávaná událost zanechala na poškozené nějaký posttraumatický syndrom.

Následně byla k věci jako znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie přibrána znalkyně MUDr. Šárka Grussmannová, když znalec MUDr. Ivan Drábek s ohledem na ukončení znalecké činnosti již nemohl doplnit znalecký posudek, přičemž znalkyně MUDr. Šárka Grussmannová v zásadě vypracovala nový znalecký posudek na poškozenou a to i s ohledem na dokazování učiněné v řízení před soudem. Znalkyně potvrdila, že poškozená od dospívání trpí lehkou neurotickou poruchou s úzkostně depresivními projevy, jsou projevy obsedantně kompulzivní poruchy. Při indikaci je stav komponovaný. Byly shledány také příznaky vyhubavé poruchy osobnosti, na těchto projevech se může účastnit Turnerův syndrom, který je však tělesným onemocněním. Znalkyně tedy zdůraznila, že tzv. Turnerův syndrom je tělesné onemocnění a není tedy řešen z pohledu psychiatrického, nemá tedy přímý vliv na psychiku jedince. Pokud jde o jednání poškozené, kdy došlo u ní k ztuhnutí, případně neschopnosti cokoli dělat, jde o běžnou reakci na strach a nečekanou událost na což Turnerův syndrom nemá žádný vliv.

S ohledem na závěry znalců, tak jak byly výše uvedeny, dospěl soud k závěru, že výpověď svědkyně K. P. je nutno hodnotit jako věrohodnou. Je nutno uvést, že svědkyně byla vyslechnuta opakovaně v rámci hlavního líčení a došlo k doplnění znaleckých posudků, respektive vypracování nového znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, kdy znalci měli k dispozici důkazy, které byly provedeny až v řízení před soudem, jakož i lékařské zprávy k zdravotnímu stavu svědkyně, přičemž bylo možno učinit závěr, že svědkyně je schopna správně vnímat a reprodukovat prožité události, nemá sklony ke lhaní a nebyla u ní zjištěna mstivost. Naopak byl u ní prokázán traumatizující zážitek spojený se sexuálním násilím vztahujícím se k projednávané věci. Nebylo zjištěno, že by nemoci tzv. Turnerovým syndromem byla svědkyně jakkoliv ovlivněna, když v daném případě jde zejména o nemoc tělesnou. Znalci v zásadě také vysvětlili chování poškozené, která nebyla schopna reagovat na nečekanou událost a došlo u ní ke „ztuhnutí“, tedy bezbrannosti, čehož obžalovaný v zásadě využil. Znalec psycholog také vysvětlil, proč k oznámení protiprávního jednání poškozenou došlo se značným časovým odstupem, nebylo přitom zjištěno, že by poškozená byla motivována buď zjištěností, případně snahou obžalovaného jakkoliv poškodit. Lze tedy shrnout, že na straně poškozené a svědkyně K. P. nebyly zjištěny žádné anomálie, které by měly vliv na věrohodnost její výpovědi.

Výpověď svědkyně K. P. je rovněž v souladu s výpovědí svědkyně J. V., její matky, která uvedla, že dcera se jí o celé události svěřila v prosinci roku 2013, přičemž však událost popisovala postupně a nakonec ji popsala tak, jak před orgány činnými v trestním řízení. Sám obžalovaný ve chvíli, kdy s ním svědkyně mluvila, vše popřel, proto své dceři poradila, aby si nahrávala telefonáty s obžalovaným, což její dcera učinila, byť se obžalovaný přímo v telefonátu nedoznával, požadoval po poškozené, aby nikomu nic neříkala, poněvadž v případě, že věc oznámí, přestane platit hypotéku, až v rámci přestupkového řízení svědkyně věc sdělila P. G., která žije s obžalovaným. Svědkyně také potvrdila, že její dcera, tedy K. P. nechtěla věc oznámit a to z obavy, že obžalovaný přestane platit hypotéku. Svědkyně také

potvrdila, že sama rovněž nechtěla událost oznámit na policii a to z toho důvodu, že na obžalovaném byla rodina finančně závislá.

Výpověď svědkyně J. V. a také K. P. je navíc v souladu s obsahem zvukového záznamu telefonického hovoru, který byl v rámci hlavního líčení proveden jako důkaz podle § 213 odst. 2 trestního řádu, přičemž z obsahu nahrávky vyplývá, že obžalovaný připustil, že došlo k určitému jednání mezi ním a jeho dcerou a to v oblasti sexuální, přičemž však v rámci telefonického hovoru obžalovaný poškozené sdělil, že pokud věc oznámí, sám půjde do vězení a přestane platit hypotéky a další náklady spojené s rodinou, byť sám obžalovaný obsah nahrávky bagatelizoval s tím, že svoji dceru uklidňoval, aby sám měl klid je nutno konstatovat, že obsah nahrávky je zejména v souladu s výpověďmi svědkyně K. P..

V rámci hlavního líčení byla vyslechnuta rovněž svědkyně P. G., družka obžalovaného, která mimo jiné uvedla, že o údajném znásilnění se dozvěděla až v rámci přestupkového řízení, v té době poškozená, tedy K. P. vyhrožovala obžalovanému, že ho nechá zavřít, poněvadž ji znásilnil. Do té doby však s poškozenou žádné problémy nebyly. Pokud jde o nahrávku telefonátu mezi poškozenou a obžalovaným o této nic neví. Svědkyně poukázala na to, že se bavila v minulosti o sexuálním životě poškozené, která měla mít více partnerů, ví o čtyřech nebo pěti. Toto nakonec potvrdila i v rámci hlavního líčení K. P..

Z lékařských zpráv, které jsou jednak obsahem spisu již z přípravného řízení, jednak byly vyžádány v průběhu řízení před soudem vyplývá, že poškozená je dlouhodobě v péči jak psychiatrů, tak psychologů, byly popsány zdravotní problémy poškozené, ke kterým se vyjádřili i výše citovaní znalci. Je třeba uvést, že poškozená v rámci gynekologických vyšetření neoznámila výše popsanou událost, nebyly zjištěny známky násilí. Toto však nemá vliv na posouzení věrohodnosti výpovědi svědkyně K. P..

Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že se stal skutek tak, jak byl popsán výše, přičemž oproti obžalobě došlo k úpravě skutkové věty v tom, že byla vypuštěna část týkající se onemocnění poškozené Turnerovým syndromem a bylo doplněno, že s ohledem na nečekanou situaci a z obav nebyla poškozená schopna reagovat na jednání obžalovaného, čehož tento využil. V předmětné věci tedy bylo prokázáno, že obžalovaný J. V. fakticky využil svých fyzických dispozic k tomu, aby poškozenou povalil na postel a na tuto nalehl a dále využil bezbrannosti poškozené způsobené tím, že tato s ohledem na nečekanost situace nebyla schopna jakkoliv reagovat, navíc měla obavy, že ji obžalovaný svým jednáním, způsobí újmu na zdraví. Šlo tedy o kombinace násilného jednání a využití bezbrannosti.

Za toho stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný J. V. jiného násilí donutil k pohlavnímu styku a zneužil jeho bezbrannosti a spáchal čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, jednak vykonal soulož s příbuzným pokolením přímém a tímto svým jednáním naplnil jak po objektivní, tak subjektivní stránce jednak zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, jednak přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku.

Soud se dále zabýval otázkou trestní odpovědnosti obžalovaného J. V.. V přípravném řízení byla k věci přibrána znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Šárka Grussmannová, která byla rovněž vyslechnuta v rámci hlavního líčení. Tato uvedla, že u obžalovaného nebyla zjištěna žádná patologie, nebyla zjištěna závislost na alkoholu, případně jiných návykových látkách. Obžalovaný byl schopen rozpoznat protiprávnost a společenskou nebezpečnost svého jednání a byl schopen své jednání ovládat. Obě schopnosti byly plně zachovalé. Soud proto s ohledem na závěry znalkyně dovedl právní závěr, že obžalovaný J. V. nejednal ve stavu snížené přičetnosti ani nepřičetnosti a je proto své jednání plně trestně- právně odpovědný.

Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaných trestných činů, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil zejména způsob provedení trestných činů, jakož i faktický dopad jeho jednání na poškozenou. Soud také hodnotil stupeň narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je zejména zájem na svobodném rozhodování o pohlavním životě jednotlivce. Dále je zde zájem na zachování morální zásady nedovolující pohlavní styky mezi nejbližšími příbuznými. Soud rovněž hodnotil tu skutečnost, že obecně jde o vysoce společensky škodlivé jednání.

Soud také hodnotil osobu obžalovaného J. V., který je OSVČ, v místě bydliště k němu nejsou negativní poznatky. V opisu rejstříku trestů má několik záznamů, ke kterým však soud nepřihlížel jako k okolnosti přitěžující a to zejména s ohledem na druh uložených trestů, časový odstup, případně zahlazení. Obžalovaný J. V. byl trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 25.4.2014 č.j. 1T 58/2014-24 uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků. Rovněž mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 2 (dvou) let. Trestní příkaz byl obžalovanému doručen dne 6.5.2014 a právní moci nabyl 15.5.2014. V daném případě jde tedy o souběh trestné činnosti.

U obžalovaného soud neshledal žádné okolnosti polehčující, přitěžovalo mu to, že spáchal více trestných činů.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného J. V. dosaženo uložením souhrnného trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání 3 (tři) roků. S ohledem na výše uvedenou okolnost přitěžující, jakož i vysoký stupeň společenské škodlivosti jednáním obžalovaného má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout pouze jeho přímým výkonem, proto byl trest uložen jako nepodmíněný a obžalovaný byl podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pro jeho výkon zařazen do věznic s dozorem, poněvadž byl odsouzen pro úmyslné trestné činy k trestu odnětí svobody výměrou nepřevyšující 3 (tři) roky. Současně soud podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 2 (dvou) roků. Dále soud podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku v trestním příkaze Okresního soudu v Bruntále ze dne 25.4.2014 č.j. 1T 58/2014-24 zrušil

výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím soudu podepsaného, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány v rozsudku či řízení předcházejícímu.

Okresní soud v Bruntále
dne 6. 11. 2015

Mgr. Vladimír Čermák v.r.
-předseda senátu-

Za správnost vyhotovení:
Tamara Krčová

Vypravila:
Marcela Danielisová